Так як зо сходом сонця починається новий день,
Так же Суспільний Кредит почне нову еру.

An the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ
The SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ — THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК I. ЧИСЛО 11. — ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 26. СЕРПНЯ, 1937. — EDMONTON, ALBERTA, AUGUST 26, 1937. — No. 11. VOL. I.

Доглас каже, що премієр Кінг зробив велику помилку уневажнюючи албертійські закони

Винахідник Суспільного Кртдиту, Мейджор Доглас, висловлюючись про уневажнення домініяльним урядом албертійських недавно ухвалених банкових актів сказав, що премієр Мекензі Кінг "робить велику помилку."

"Премієр Ейбергарт є на правильні дорозі й він остаточно осягнес свої ціллі," сказав Доглас, "але п. Кінг робить велику помилку, його до цього правдоподібно спонукав міністер фінансів Дининг."

Коли канадська преса звернулася з питанням до Мейджора Догласа про згадану справу, то він сказав, що домініяльний уряд "витворює серйозну конституційну кризу, котра піде в користь тим, що домагаються економічної реформи а дуже некорисний результат принесе для проспектів п. Кінга."

"Сьогодні рано я одержав велике число телеграм зо всіх частин імперії, в котрих сильно протестують проти поступку п. Кінга," сказав провідник Суспільного Кредиту.

Він дальше заявив, що він піддержує премієра Ейбергарта, однак не був готовий давати сугестії щодо дальших кроків. Він сказав, що премієр Ейбергарт є досить компетентний рішити справу.

"А що тепер будеться робити", питали його.

Доглас: "Я маю на меті кілька планів, але я не хочу спротивлятися собі премієра Ейбергарта, або радніше скажу — грати його картами."

"А що Ви думаєте про становище премієра Ейбергарта з огляду конституційної точки?"

Доглас: "В мене немає найменших сумнівів. Цивільні права й права посілості належать лише до провінції й то було якраз для забезпечення цих прав, що згадані албертійські акти відносилися."

"Ви твердите, що точки, які дають цивільні права й права посілості провінції є основними принципами, що мають більшу правність, як спесіфічні точки, що ставлять банкові ухвали під федеральну юрисдикцію?"

Доглас: "Абсолютно. Це є основа цілої справи."

Доглас дальше наводив, що албетійський загал не мав найменшого наміру відриватися від домінії; противно, існує якнайсильніше бажання не відриватись. Він твердив, що всякі сугестії в тому змислі є безпідставні.

ТЕЛЕГРАМА ВІД ПРЕМІЄРА КІНГА

"Вд. Виллям Ейбергарт,
"Премієр Алберти,
"Едмонтон.

"Міністер судівництва зупиняється над певними ухвалами, переведеними на недавній сесії албертійською леґіслятурою, під провізіями Брітіш Норт Америка акту.

"Перед поданням цілої справи Говернором-ін-кавнсіл до вирішення я був би вдячний якщоб Ви могли повідомити мене чи Ваш уряд не згодивсь би не вводити згаданих актів у життя поки не поставиться їх перед найвищий суд у Канаді в цілі рішення їх законності, а це ухвали ч. 5, 6 і 9.

"Подання згаданих актів перед суд було б зроблене під секцією 55 найвищого судового закону, котрий дає можливість подання 'говернором-ін-кавнсіл' важні питання перед суд щодо їх законності й дійсності, а це — відносно сил провінціяльних леґіслятур.

"З огляду на важливість справи я був би вдячний за скору відповідь.

"В. Л. Мекензі Кінг,
"Прайм. Міністер."

Вище наведена телеграма від ліберального премієра Канади, Кінга, до провінціяльного суспільно-кредитового премієра Алберти, Ейбергарта, є наглядним доказом, що федеральний уряд-сторонить за банками (фінансістами), а не за загалом. Премієр Кінг хотів би, щоб албертійський уряд проволікав справу якнайдовше, що певно не пішло б у користь Алберти, однак, премієр Ейбергарт на одержання вище наведеної телеграми скликав своїх міністрів і відписав премієрові Кінгові наступно:

АЛБЕРТІЙСЬКА ВІДПОВІДЬ ПРЕМІЄРОВІ КІНГОВІ

"Вд. Виллям Лайон Мекензі Кінг,
"Прайм Міністер Канади,
"Оттава, Онтаріо.

"1. Албертійський уряд є у повні переконаний, що його три згадані акти є цілком згідні з судовою юрисдикцією провінції. Ми всі годились із Вашими словами (передвиборчими словами — Рд. С. К.): **'Кредит є публична справа не в інтересі лише самих банків, але він безпосередньо торкає кожного горожанина.'**

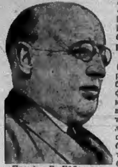

Премієр В. Ейбергарт

"2. Наші ухвали переведені на те (а) щоб одержати результати, котрих безнастанно домагається велика більшість загалу тут. (б) Примусити фінансову тиранію виявити себе такою якою вона в дійсності є, якщо вона відважилась би протиставитись. Наші ухвали нікого не позбавлять із нічого, якщо вони будуть кооперувати з албертійцями, але забирають права від тих, які самі хотіть забрати ті самі права від албертійського загалу, або помагають другим їх забрати.

"Терпіння й недостачі наших людий примушують нас до негайної й рішучої акції, щоб одержати результати, яких вони домагаються. Немає льогічної причини на те, щоб оправдати проволоку введення в життя так яскраво-висловленої волі людий. Конечно є, щоб люди контролювали все те, що є зв'язане з албертійським кредитом, щоб вони віднискали свої цивільні права й права посілості, які в дійсності належать до них, у провінціяльних границях.

(Докінчення на стороні друґій)

THEY DEFEND UKRAINIANS

A. H. HLYNKA,
Editor of the Ukrainian Social Credit paper, speaking together with Mr. Popil at many large Ukrainian gatherings this summer, expressed deep resentment regarding Mrs. Davidson's malicious charges. At a number of meetings the listeners rose in an uproar protesting against Mrs. Davidson's utterance and asked the speaker to answer them.

Mr. Hlynka and Mr. Popil, together, have addressed meetings and brought this matter up at: Holden, Kopernik, Martin Centre, Thorsby, Seba Beach, Carvel, Barich, Bellis, Skaro, Fedorah, Weasel Creek, Tudor, Tofield and Redwater.

MICHAEL LUCHKOVICH, B.A.

J. M. POPIL, M.L.A. for Sturgeon, addressed a large number of meetings in Alberta this summer at which he strongly criticized Mrs. Davidson's article as well as some uncalled for remarks, unfavorable to Ukrainians, of professor Leacock's appearing in the local daily newspaper.

On being interviewed by THE SOCIAL CREDIT paper Mr. Luchkovich expresses his resentment to charges levelled at Ukrainians by Donna S. Davidson in an article appearing in Toronto SATURDAY NIGHT of April 17, 1937 under the heading: "Canada's Contribution to World Peace."

Mr. Luchkovich has always been a staunch defender of the New-Canadians. During the eight years of his political carrer as M. P. in the Dominion Legislature Mr. Luchkovich rose to prominence particularly on the stand he took on this question.

Readers will recollect that in April, 1935 he proposed a bill to amend the Criminal Code the purpose of which was to prevent the uncalled for defamations of persons or groups of persons on account of race, color or religion. He would not have brought the matter up, he declared, had it not touched on a very vital and fundamental principle of national life; for the result of the aforementioned defamation could not have any other effect than to set up race against race, religious group against religious group, and cause unnecessary dissention among the people of this country.

The amendment of the Criminal Code was intended to stop and prevent the said offence. Mr. Luchkovich's plea was on behalf of all aliens, or citizens of foreign origin who happen to be the victims of the said defamations, to the end that the unity of this country be preserved and disruption be prevented.

Mr. Luchkovich's Reply to Jingo Partiotism

When interviewed by The Social Credit paper to express his opinion on Mrs. Davidson's article Mr. Luchkovich's reply was as follows:

"From time to time certain ultra reformers within our midst keep reminding the Canadian Public what a dangerous menace the Ukrainians and other so-called foreigners happen to be; if a murder has been committed, a store robbed, a crime perpetrated, a strike engineered, a riot instigated, the invariable conclusion is that it must have been done by a Ukrainian or some other alien. In other words the foreigner is usually made the goat of all our lawlessness, social and industrial upheaval.

"By clericals in high places, such as Bishop Lloyd, the Ukrainian is referred to as a 'DIRTY, IGNORANT, GARLIC-SMELLING, UNPREFERRED CONTINENTAL'; by certain judges as an 'criminal race'; and by various newspaper contributors as an 'UNDESIRABLE PEOPLE'. The latest recruit to this brilliant galaxy of vituperative maligners has been Mrs. Donna S. Davidson, of whose article a reprint from Toronto SATURDAY NIGHT appeared in THE CALL magazine.

"During my years of Public Life I have often taken up the cudgels in defence of the abused foreigners; and I have frequently entered into an objective discussion of the peculiar antipathy that exists towards the Slav Immigrant. My diagnosis of this dislike is that as regards the attitude of the general run of Canadians it usually proceeds from ignorance; but in the case of the HIGHER-UPS it would appear as if there were "method in their madness' and that it was a deliberate case of vicious propaganda and goat-finding.

"Readers of "THE CALL", said Mr. Luchkovich, will recollect the occasion when a certain judge in the East on indicting

(Continued on Page 3)

ПРОГОЛОШЕНО МОРАТОРІЮ НА 6 МІСЯЦІВ

"Поки вияснються деякі справи в Алберті, проголошено 6-місячну мораторію на старі довги, щоб забезпечити албертійське населення від сконфіскування фінансістами їх праці за довги.

ВІДБУДЕТЬСЯ ЩЕ ОДНА СПЕЦІЯЛЬНА СЕСІЯ В АЛБЕРТІ

Премієр Ейбергарт проголосив, що відбудеться ще одна спеціяльна сесія в Алберті у короткому часі, щоб ухвалити певні закони, які мали б взяти місце трьох законів, що проголосив домініяльний уряд неважними.

Вд. Солон Лов, провінціяльний скарбник, натякнув, що в виду уневажнення албертійських законів, уряд буде примушений наложити на банки більші податки.

ПІДПИСУЙТЕ СИНІ ФОРМИ

Суспільно-Кредитна Ліґа видала циркуляр (лист) в котрому закликає албертійців підписувати **сині форми** (прнобіцяння льояльності Суспільному Кредитові). Кожний українець і українка, котрі піддержують працю Суспільного Кредиту повинні підписати цю форму. Форми можете набути від відділу Суспільно-кредитової організації у вашій власній околиці. Якщо в Вашій околиці немає відділу Суспільно-Кредитної організації, то вдайтеся до головного офісу Суспільно-Кредитової Ліґи в Едмонтоні.

Підписання цієї форми не коштує нічого.

Заряджуйте підприємства на поміч Суспільно - кредитовому [illegible]

В КЕЛҐАРАХ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ОТТАВСЬКОГО ПОСТУПКУ

В пятницю, дня 13 серпня, відбулися великі збори в Келґарах на котрих говорили: Г. Л. Меклаклан, посол на округу Коронейшен і голова Суспільно-Кредитового Борду, Р. Е. Ензм, суспільно-кредитовий посол на округу Ледук, і Ф. Ендерсон, суспільно-кредитовий посол на Келґари. На зборах було коло 1,500 людий.

П-н Меклаклан закликав загал, щоб вживав всіх своїх впливів усюди, щоб закидати премієра Кінга телеграмами протестуючи проти його втручування в албертійські справи, а це відносно недавно ухвалених банкових актів албертійською леґіслятурою.

Промовець пояснював причину чому дивіденди ще не виплачені — а це тому, що кромі приватних банків ніхто не має права друкувати грошей.

"Якщо Ви хочете знати коли Ви дістанете першу дивіденду, то я Вам скажу, що тоді коли ми всі албертійці станемо плече-в-плече й скажемо: "Ось так воно не має бути"! Тоді Ви дістанете дивіденди", так говорив п. Меклаклан. Він закінчив серед гучних оплесків.

Збори одноголосно рішили вислати телеграму до Оттави протестуючи проти оттавського втручування в справи провінціяльного уряду.

Посол Меклаклан постійно закликав загал піддержувати албертійський уряд. Він сказав, що уряд буде боротись до кінця. Він сказав: "Ми знаємо куди ми йдемо, але треба, щоб люди були за нами. Ми вистріляли перші стріли й ворог із за Оттави відповів. Ви мусите боротись з нами, так довго поки Ваша сторона не виграє. Я є певний, що ми побідимо"!

Суспільний Кредит
УКРАЇНСЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК
виходить в Едмонтоні що другого четверга в інтересах Суспільного Кредиту й українського загалу в Алберті.
Видає: В-тво Суспільного Кредиту.
Директор: Д. М. ПОПІЛЬ, Посол до Албертійського Парламенту.
Редактор: А. Г. ГЛИНКА.
Передплата $1.00 річно, 60ц. піврічно, 5ц. поодиноке число.
Адреса:
The Social Credit Publishers
10630 - 98 Street
Edmonton, Alberta
— або —
The Social Credit Publishers
Box 117
Waskatenau, Alberta.

The SOCIAL CREDIT
A semi-monthly Ukrainian paper published in Edmonton every second Thursday in the interests of Social Credit and in the interests of the Ukrainian people in the Province of Alberta.
Published by:
The Social Credit Publishers
Director: J. M. POPIL, M.L.A.
Editor: A. H. HLYNKA.
Yearly Subscription $1.00
Half-Yearly .... 60c.
Address all correspondence to:
The Social Credit Publishers
10630 - 98 Street
Edmonton, Alberta
or
The Social Credit Publishers
Box 117
Waskatenau, Alberta.
ADVERTISING RATES FURNISHED ON APPLICATION.

Редакція за оголошення не відповідає

ЧЕТВЕР, 26. СЕРПНЯ, 1937. РІК I. Ч. 11.

Це лише початок

В днях 3 — 7 серпня відбулася спеціяльна сесія в албертійському парляменті на котрій то сесії ухвалено декілька законів, які можливо є радикальнішого характеру від всіх інших ухвал, які де коли були переведені на світі принаймеше на кілька століть... А це, закони відзискання людських прав від приватних банків й одиниць.

Албертійська леґіслятура ухвалила один закон, що вимагав, щоб кожний банкир (управитель банку) у провінції Алберті постарався вибрати лайсенс від провінціяльного уряду. А дальше — той закон вимагає, щоб кожний управитель чи банковий робітник чартерованого банку підписав зобов'язання, що на будуче не зробить нічого такого, щоб у якийнебудь спосіб нарушувало або обмежувало цивільні права албертійського населення щодо орудування своїм власним майном.

Ще раз ось ця наша провінція Алберта, з лише 800,000 мешканцями, звернула на себе увагу цілого світа! Та цей раз —вона звернула на себе увагу не якимсь криком, якоюсь пропагандою, але дійсними спробами визволення албертійців із економічної неволі. Ця сесія почала нову сторінку в канадійській історії! !

Згадані "банкові ухвали" переведені на цій сесії є першим кроком відзискання публичних (суспільних) прав людини, які повинні належати до людий, а не до приватних одиниць, компаній і т. д., коли народ терпить голоду, холоду і нужди!

Ось ця грошева квестія десятками років була найважливішою точкою у всіх провінціяльних і домініяльних виборах, але дальше ніхто не йшов! Ця точка контролі народнього кредиту проривалась вперед, час-від-часу, але в дані часи "грошева сила" здушувала ці спроби й приватні одиниці й банки дальше експлуатували й використовували до схочу публичний кредит для своєї власної приватної користи, а народ терпів браку рік-по-рокові.

Але Суспільно-Кредитовий уряд перестудіював справу глибше й не погодився із тим, що криза має існувати роками так як вона існує. Він дійшов до самого коріння лиха — до контролі кредиту — і почав діло, якого вже ніхто не погасить.

Та тут вилізло шило з мішка: Грошева сила почала вести пропаганду проти згаданих актів. — А так... домініяльний уряд покликаючись на Брітіш Норт Американ акт сказав, що право відзискання контролі кредиту не належить до провінції й на тій підставі телеграмою звернувся до премієра Алберти, щоб той зачекав із введенням згаданих актів поки суд не рішить їх законности. Албертійський уряд відмовився чекати й наступила велика конституційна криза. Премієр Кінг відворотно уневажнив згадані банкові акти і настало ще більше напруження між домінією а провінцією. Майже всі околиці в Алберті, організації й різні одиниці засипають Оттаву протестами проти поступку премієра Кінга. Албертійський уряд дістає сотки телеграм зо всіх частин британської імперії, які закликують, щоб премієр Ейбергарт не піддавався.

І так — домініяльний ліберальний уряд витягнув себе на лід. Тепер навіть найближчі їхні спів-робітники причіпають латку лібералам, що вони захищають інтереси фінансістів, а не інтереси народу. Домініяльний уряд автоматично поставив себе по стороні фінансістів. Ціла Канада чекає на закінчення розпочатого діла з великим заінтересуванням.

Хотяй домініяльний уряд нібито боронить конституцію — все таки голос народу каже: **Конституція мусить служити народові, а не народ конституції!**

Наші читачі пригадають собі, бо лише два роки тому назад, як премієр Кінг у своїй передвиборчій кампанії пропагував "публичну контролю грошей і кредиту" якраз те проти чого він тепер виступає. Ось що він сказав у Саскатуні в 1935 р.:

"В Канаді має бути велика боротьба між грошевою силою, а людьми, — боротьба яка буде провадитись у новому парляменті. Я закликаю Вас, щоб Ви піддержали мене, щоб я міг виконати свої поліси публичної контролі грошей і кредиту. Поки контроля грошей і кредиту не є відзискана вашим урядом, всяка мова про суверенність парляменту і демократії є пуста."

А що тепер сталось премієрові Кінгові, що він змінив свій погляд? Чи ж Алберта не йде пропонуваною ним дорогою?! — Тут хіба вгадуйте самі для себе!

В нас така річ неможлива

Кожний українець, що чув недільну промову Суспільно-кредитовців зо Стренд театру в Едмонтоні знає, що ці програми не фінансує жадна одиниця, ані одиниці, але оплачує їх албертійський загал. Різні групи платять за ці радіові програми. Одна група платить за одну неділю, друга за другу і т. д. і в цей спосіб у них праця поступає вперед.

В українців інакше: На заклик Суспільно-Кредитового українського часопису о поміч через літні місяці, не відізвалась ані одна околиця (багато обіцяли!). В Алберті є коло 80,000 українців і більша половина є суспільно-кредитовці, але не знайшлось ані в одній околиці досить здібних людий, щоб зарядити певне підприємство на поміч українському Суспільно-Кредитовому часописові.

Але де нам рівнятись з англійцями! Зате всі українці, з природи річи, сподіються дуже багато!

Але про це — другим разом!

Телеграми й замітки

(Продовження зо сторони першої)

"4. Ми твердимо, що наші ухвали не нарушують прав і привілей інших провінцій, ми не пробуємо заниматись добробутом їх людий, ані не перешкаджають наші ухвали теперішньому банковому бизнесові.

"Цей уряд одноголосно й однодушно піддержує конфедерацію і не переш...ував би результатів, якщоб напруження між вдоволеним загалом збільшилось у найменшій мірі і витворило підозріння, що федеральний уряд сторонить за плютократичними банкирами, чужинцями для провінції й ворожими демократичним албертійцям, котрі у правильний спосіб щиро шукають економічної волі.

"6. Численні натяки, що домініяльний фінансовий кредит потерпить (буде нарушений) якщо Ви не візьмете відповідних кроків, є погрозою для канадійців, котрі знають, що лише банкирі мають ту силу.

"7. Всі члени кабінету є переконані, що невідповідна фінансова система завдає багато клопотів федеральні і провінціяльні адміністрації і тому висловлюють свої бажання бачити, щоб федеральний уряд лишив оборону системи тим, що керують нею, бо існує лиш дві стороні — фінансова тиранія проти демократії.

"Ми предбачуємо всякі можливості й є вповні приготовані стрінути всякі можливі кроки, які банки можуть взяти в нападі на наших людий.

"Поминувши все, якщо банки твердять, що вони мають право 'монетізувати' кредит Алберти, коли лише це їм забагнеться, і що їх права є найвищі понад цивільні права й права посілости людий, і якщо вони бажають протиставитись нашим ухвалам заявляючи публично ці домагання; а дальше — якщо вони перестануть замасковувати свою опозицію, як це вони робили дотепер, накидуючись почерез посередні особи, ми дамо їм певні позволення, коли сформується льокальні директорати й коли потрібне лайсенсування буде покінчене.

"10. Тепер і завсіди буде полісою нашого уряду давати можливість полагоджувати різні несправедливості кожної особи чи інституції, яка з щирим напрямом шукатиме поліпшення.

"11. З великою пошаною ми заявляємо, що ми є примушені мандатом наших людий дальше поступати з введенням у життя наших ухвал, і з належним оціненням всяких різниць ми сугестуємо, щоб всяку відповідальність щодо випробування законности згаданих актів брали на себе ті, що хотіли б їх усунути.

(Підпис) "Виллям Ейбергарт,
"Премієр Алберти."

Премієр Кінг одержавши вище подану телеграму, скликав своїх міністрів і говернором-ін-канцсіл уневажнив три згадані акти!

* * *

Акти про які йде мова є акт ч. 6, що вимагає щоб усі управителі банків і банкові робітники в Алберті повибирали лайсенси. Лайсенс менеджера (чи бренчу) мав би коштувати $100., а лайсенс кожного банкового робітника мав би коштувати $5.00. Акт ч. 5. вимагає, щоб кожний банковий робітник, що не вибере лайсенсу не мав приступу до судів, а акт ч. 9. забороняє подання будької албертійської ухвали перед албертійські суди без позволення від провінціяльного уряду.

* * *

Секція 55 найвищого канадійського суду дозволяє на те, щоб домініяльний уряд подавав будьяку федеральну чи провінціяльну ухвалу перед найвищий канадійський суд для рішення її конституційности.

* * *

Премієр Кінг зо своїм кабінетом (говернором-ін-канцсіл) уневажнив згадані албертійські акти, щоб не дати Алберті нагоди апелювати до вищого суду. Коли б албертійський уряд хотів апелювати цю справу до суду то він мусів би вперед одержати позволення на це від федерального уряду, чого федеральний уряд не дасть. — Однак, сугестують деякі визначні одиниці, щоб протестувати до "прівi кавнсіл" (найвищого суду у британській імперії).

* * *

Із поважних джерел подають, що такої річи як Брітіш Норт Америка акту немає зареґістровано в Оттаві й твердять, що тому федеральний уряд не може покликатись на Б. Н. А. акт. Сказано, що є декілька форм Б. Н. А. акту, але він не є зареґістрований й тому може служити лише для рекордів.

* * *

Премієр Ейбергарт післав другу телеграму премієрові Кінгові й твердить, що премієр Кінг не має права втручатись у провінціяльні справи. Напруження між провінціяльним урядом Алберти а домініяльним урядом Канади росте.

ДРУГА ВІДПОВІДЬ ПРЕМІЄРА ЕЙБЕРГАРТА ОТТАВІ

"1. Наші люди домагаються, щоб ми дальше йшли вперед, і кажуть, що наші зобов'язання є супроти них — не Вас, ані банків. Вихрутом або відсуненням, справи не рішиться — це лише допровадить загал до того, щоб він із більшим натиском домагався сповнення його волі.

"2. Помимо всего, Вашу телеграму з 17 серпня розберемо точніше пізніше.

"3. Однак, ми вже тепер рішуче заявляємо своє переконання, що домінія не має права уневажнювати жадних провінціяльних ухвал, бо вона не має цих прав сьогодні. Це є опінія Вашого власного міністра судівництва, котрий сказав у парляменті дня 30 березня, 1937. 'Я думаю, що в федерації такі як це, право уневажнення центральним урядом не може бути оправдане.' Він дальше сказав: 'Я вірю, що провінціяльні леґіслятури почуваються, що вони мають свої власні права у сфері своїх юриздикцій.'

"4. Ми дальше підкреслюємо, що ухвали про які йде мова є у сфері нашої юриздикції, в котрій виразно висловлена воля наших людий є найвищим правом.

"5. А дальше — ми твердимо, що право 'монетайз' всего кредиту Алберти не належить до банків, як лише це їм або Бенк оф Кенада подобається, й ми заперечуємо, що домініяльний уряд має право втручатися в чисто провінціяльні справи й давати право контролі народнього кредиту будьякій інституції в їхній власній провінції — в цей то спосіб вона ломить цивільні права й права посілости наших людий. Це становить соціяльне безправство, чого ми не повинні піддержувати.

"6. Уневажненням наших ухвах Ви присвоюєте собі право суду, так, щоб не дати нашому урядові можливости ані права апелювати, а в той самий час Ви закидуєте албертійському урядові, що він пробує здержувати банкирів, щоб вони в різні способи не саботажували його прав.

"7. На будуче, коли згадані інституції так наявно спонукуватимуть Вас уневажнювати наші ухвали, накинуть на Ваш уряд витворення найсерйознішого роду конституційної кризи.

"8. Канадійський загал знає, що жадний статутійний обов'язок, або відповідальність перед народом, не примускла Вас поступити так як це Ви зробили.

"Введення в життя волі народу, є одинока причина, що оправдує вибрання уряду, а існування й добробут наших горожанів є найпершими й найсвятішими обов'язками нашого уряду, чи у Вашому випадку це так чи ні, — ми це робимо.

"Виллям Ейбергарт,
"Премієр Алберти."

Ця друга телеграма премієра Ейбергарта викликала ще більше напруження між ліберальним домініяльним урядом, а албертійським суспільно-кредитовим урядом. Капіталістична преса кричить, що премієр Ейбергарт дає визов премієрові Кінгові й називає це "революційним кроком."

Премієр Кінг ще не відповів на цю другу телеграму, але є сподівання чогось великого. Жалуємо лише, що наш часопис не може виходити хоть раз на тиждень, щоб ми могли інформувати наш український загал частіше про процес можливо найважнішої економічної зміни у світі під цей час. Українські групи не відізвались на заклик часопису "Суспільний Кредит", щоб помогти йому у трудні літні місяці тому і неможливо нам видавати часопису частіше.

ПРОМОВА ПРЕМІЄРА ЕЙБЕРГАРТА В КЕЛҐАРАХ

Премієр Ейбергарт промовляючи в Профетик Байбл Інститут у Келґарах, дня 16 серпня, сказав, що він застовпів, коли одержав телеграму з Оттави від премієра Кінга. Премієр Кінг суґестує у телеграмі, щоб албертійський уряд згодивсь, щоб недавно ухвалені банкові акти поставити перед найвищий суд, чи вони є правні.

"Коли я одержав цю телеграму, я цілковито задеревів", сказав премієр, "що така просьба могла прийти від премієра Канади."

"Я ніколи не сподівався, щоб федеральний уряд брав сторону "грошевої сили". Ми були готові стрічати грошевих репрезентантів, але ми ніколи не сподівались, що нам прийдеться стрінутись із федеральним урядом також.

"Банки, які відмовляються функціонувати так як каже їм уряд, коли домагається привілей чартеру, не відріжняються від особи, котра взяла реліф, але відмовляється працювати", сказав премієр.

"Нехай банки самі боронять себе, не щоби федеральний уряд робив це", він сказав. "Я є певний, що коли б федеральний уряд піддержував домагання загалу в Алберті, банки тоді служили б людям. Голос 800 тисяч людий в Алберті можуть дати себе почути досить голосно.

"Ми є частина Канади. Ми не маємо найменших намірів ні бажань віддіюватись від інших частий. Без огляду на те як загадкальні наші поліси можуть виглядати, ми є льояльні нашому королеві, нашому Богові й нашій Батьківщині."

Премієр Ейбергарт сказав, що було б більше примірно доброї державности, коли б премієр Канади, або "говернор-дженерал-ін-ковнсил" сказали: "Проч з руками з Алберти."

"Признаюсь, що ця телеграма завдала нам великий удар. Ми ніколи не мали найменших намірів утручуватись у бизнес банків, або у справи людий у других провінціях на схід і на захід від нас. Ми лише пробуємо розвязувати свої власні проблеми", сказав премієр.

"Жадна фінансова інституція не має права позбавлювати людий їхніх прав, які належать до людий.

"Удар який завдала нам телеграма ще глибше разив, коли пригадались нам передвиборчі слова теперішнього премієра, "Проч з руками з Алберти". Його слова ще бренять у наших ушах. І недавний вислів про вдержання нашого кредиту — позбуваючи нас прав відповідальних людий — ми так скоро не забули.

"Мені виглядає, що мусить бути якесь непорозуміння десь бо інакше неможливо, щоб така телеграма була післана. Можливо вони не знають нашої опінії тут в Алберті.

"Впевняю вас, що телеграму ми перестудіюємо добре й воля загалу мусить бути взята під увагу при інтерпретації нашої конституції. Абсолютно неможливо буде пояснити нашим людям того, що вони мали б терпіти браку, голоду й холоду. **Самий Христос сказав би у такому випадку: "Конституція має служити людям, а не люди конституції"."**

Дальше премієр прочитав телеграми до уряду: **З Медицин Гет округи:** "Медицин Гет округа салютує Вам. Боротьба йде вперед. Суґестуємо, щоб Ви твердо стояли при найновіших ухвалах і настоювали на тім, що воля загалу мусить бути узгляднена."

Гилкрест Група: "Масові або ри Гилкрест округи йдуть в книжки, як симпатики недавних ухвал щодо контролі кредиту в провінції, і виразно заявляє свою інтенцію стояти плече-в-плече з урядом в цілі осягнення економічної волі."

Едмонтонська Група: "Ми з Вами й з Вашим урядом. Ми суґестуємо, щоб Ви не годились на оттавську 'просьбу'."

Стоні Плейн Група: "Стоні Плейн округа твердо стоїть за Вами й Вашим урядом. Не поступайте ані одного цаль назад щодо Ваших нових банкових ухвал."

Келґарська Група: "Ми просимо, щоб Ви не піддавались 'просьбі' премієра Кінга, щодо прекрасних ухвал переведених минувшого тижня. Впевняємо Вас, що ми піддержуємо Вас 100 процент."

Кемровська Група: "Кемровська Суспільно-Кредитова Група сильно просить Вас не сповняти премієрової Кінгової 'просьби' відносно випробування правности недавно ухвалених провінціяльних банкових актів найвищим судом Канади."

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ ТЕПЕР НАЙСИЛЬНІШИЙ, КАЖЕ МЕННІНГ

У своїй недільній промові зо Стренд театру в Едмонтоні, дня 16 серпня, Вд. п. Меннінг, провінціяльний секретар і міністер торговлі й індустрії, сказав, що поступування С.К. уряду не є ані насильного характеру ані революційного. Він дальше сказав, що у порозумінню й спільними силами можливо є робити демократичні зміни у вгідливий і спокійний спосіб.

Міністер Меннінг говорячи в цей вечір твердив, що албертійський загал піддержує Суспільний Кредит тепер сильніше як коли попередньо. На доказ цього він покликався на факт, що загал підписує сині заяви. — Вже поверх 200,000 осіб звернулось за цими формами, і це є лише початок.

П-н Меннінг закликав до єдности, щоб перемогти різні неправдиві й поперекручувані закиди, що сиплються зо сторони фінансістів і їхніх репрезентантів.

Одни фальш, що противники стараються пропагувати є те, що нібито албертійський уряд хоче втручатись у бизнес банків. — Це є цілком безпідставне й видумане. Все, що уряд пропонував є, щоб дати загалові частину того кредиту, що йому належиться, право дещо сказати щодо метод і поліс банків.

Дальше говорячи по С.К. міністер Меннінг сказав, що албертійський загал не потребує дальше чекати. Кроки дійсної акції почалі на недавній сесії, а відповідь загалу можна порівняти до відповіди величезної армії. Боротьба ведеться. Дійсні кроки підприняті, щоб сповнити передвиборчі приобіцянки.

Народні домагання за економічну демократію виразили себе чотирьома характеристиками, а це, "спокій, справедливість, прогресивність і постановою", він сказав.

"Ця боротьба не є ані мілітарна ані революційна. Це не є боротьба ненависти й кровопролиття. Суспільний Кредит не годиться з цими методами.

Зупиняючись над прикметою спокою, п. Меннінг вказував на рішучість волі загалу, щоб робити конечні пологодження спокійно.

"Щоб здобути правду не все треба вживати несправедливу й неправну тактику", він сказав.

На закінченню п. Меннінг твердив, що ентузіязм в загалові є конечний для осягнення своїх цілей. Він сказав, що три прикмети є необхідні, а це єдність, непохитність і сталість, щоб могти осягнути економічну волю.

Єдність виказується підписанням синіх формів, які можна набути від уряду.

ПРЕМІЄР ЗАПЕРЕЧУЄ МОЖЛИВІСТЬ ВИБОРІВ ЦІЄЇ ОСЕНИ

Премієр Ейбергарт заперечує можливість виборів цієї осени в Алберті. Він згадав, що вибори відбудуться в Едмонтоні, щоб дібрати одного посла на місце Вен Еллена, котрий недавно помер у Рочестер шпиталях. Вибори відбудуться не пізніше як 12 жовтня, в. р., а номінаційний день мусить бути не пізніше, як 2 жовтня. Оголошення виборів мусить бути виявлене між вереснем 2—11.

Г. Л. Мекланан також заперечував те, що кажуть що суспільно-кредитовці приготовляються до виборів. Він рівно ж заперечував байки, що він або Г. Ф. Повел і Л. Д. Бирн, Доглясові представники, мають найменші наміри втручуватись у бизнес банків. Одне—банки мусять кооперувати з людьми й служити людям.

ПІШЛІТЬ СВОЄ ПЕРЕЧИТАНЕ ЧИСЛО "СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ" СВОЄМУ ЗНАКОМОМУ В ІНШІЙ ОКОЛИЦІ. —МОЖЛИВО ВІН ЩЕ НЕ ЧИТАВ ЦЬОГО ЧАСОПИСУ?

Л. Д. С.

Десять вечерів про Суспільний Кредит

Дія X.

ДЕСЯТИЙ ВЕЧІР.

Побийніс (П.) рішучо постановив прийти скорше чим перед ніше до Котиполе (К.), щоб поговорити про "С. К.". Коли застукав до двери ніхто не відзивається. Щоб переконатись, чи його прибуття недаремне, рухнув клямкою у дверах і двері перерізливо заскрипіли гей би хто пильником по пилці потягнув.

В той сам мент Котиполе схопився, мовби хтось його окропом попарив і не пізнаючи сусіда з впросоння крикнув:—

Хто там? Стій!!! Бо стріляю!!

П: — Та це я, — Побийніс!

К: — А най Вас качка копне!! — А мені здавалось що от, от, буду стріляти.

П: — Стріляти? Мене? За що?!

К: — Не Вас, а того, що сниться мені!

П: — Та як?

К: — От снилось мені що я був при війську за небіжки Австрії і поставили мене на варті коло цвинтаря. Маючи в руках стрільбу з наложенням багнетом думаю, що цілком безпечно чуюсь. Та й знаєте, десь по опівночі, коли місяць склонився до землі, нараз якась потвора як не засвітить очима, як не заверещить, аж мені шапка з голови злетіла. Я за кріс, а кріса не годен здіймити гейби руки відняло. Мороз пройшов мені тіло, та в той час і крикнув: — Хто там?! Бо стріляю!"

П: — Ха, ха, ха, — та потвора що заверещала, то в Вас таки є.

К: — Де? Як?

П: — Знаєте сусідо, я стукаю та стукаю, ніхто не відзивається. Думаю, попробую чи двері замкнені. — Ну, та де там. Рушив дверми, а двері мов на збитки скрип!! — а тут чую нараз: — "Хто там? бо стріляю!" — Ну, то добре, що Вам тільки снилось, або ще краще, що я не був у Вашім сні — бо, хто знає, чи ми говорили б про "С.К." якщоб Ваш сон був здійснився...

К: — І це правда. — Ну я пригадую собі Ваше питання, яке ми лишили на нині, а саме: "Чи Ви втратили б майно, якщоб Ви бажали виїхати з провінції?!— На це скажу що цілком ні. Ви можете продати всяке рухоме й нерухоме майно коли бажаєте.

П: — Вже давніше я чув, що уряд буде визначувати гроші на продукцію. — Чи може будьхто позичити грошей з уряду?

К: — Ні, лише можуть робити позичку ті, які мають певні наміри й докази до провадження бизнесу, чи виробу продуктів, або фармерство до збільшення рільничого промислу.

П: — Скажіть, будь ласка — коли фармер позичив на фарму гроші, і рати чи сплати довгу не може сповнити через причину невроджаю, що уряд буде робити тоді?

К: — В першій мірі "С. К." буде дбати, щоб кожного фармера засів був асекурований, а коли буде так, то фармер буде мати певну змогу сплатити свій довг, який зробив.

П: — Даруйте, що питаю Вас про такі дрібні питання, але цікаво знати є це: — Чи "С. К." уряд має на цілі уможливити якнайбільший дохід для кожного горожанина?

К: — Так. Кожна особа в "С. К." системі буде мати змогу мати дохід, який дасть йому і його родині певне людське життя й вигоду, однак, щоб не пошкодити другим людям, а це, щоб й другі мали змогу робити подібне життя як і передше.

П:— Чи уряд буде старатись заохочувати ро розвитку ріжнородних індустрій?!

К: — Так. — В Алберті є місце на інші індустрії, а найбільше на такі, які можуть видавати сирівець тут на місці, приміром: фабрики обув'я, упряжі, вовняні ткальні, кравецькі робітні, цукрові, олію, газоліну і много а много інших.

П: — А як "С. К." система буде ставитись до заграничних фінансів, які хотіли б вкладувати гроші в Алберті?

К:— В першій мірі "С. К." зможе визначувати без процентту позички на розбудування індустрії так що позаграничним фінансам буде цілком не можливо провадити компетицію з домашним провінціяльним кредитом. В такому разі скористає провінція як рівнож і люди, бо будуть із кожним днем відходити від лапів і хитрих штук, які заложує на них теперішна фінансова система.

П: — Чи "С. К." такими реформами не буде рівнятись іншим системам, а це як: Комунізмові, фашизмові ,або іншим подібним?

К: — Щоб це якраз вповні зрозуміти не зпровокувати себе по цих ідеях, то треба перше знати засаду всіх тих систем. Отже візьмім "С. К." і глядім на його будову й принципи. В "С. К." системі кожна одиниця має право на найвищий стан життя, як політичний, релігійний, національний, а понад усе економічний. Значить, "С. К." уряд є на услугах одиниць, а це своїх горожан, в певних його фізичних границях. "С. К." має рішуче завдання захищати інтереси (права) життя своїх горожан. — Тут не смів мати один кращі привілеї як другий, але кожний має рівну змогу розбудуватись після його сил так щоб не падати жертвою другого більше захланного типа.

З другої сторони, я сказав би, що комунізм, фашизм і націзм є збудовані на тій самій підвалині. Їх принцип є той самий, тільки метода їх може вдечім ріжнитись. — Однак коли з'аналізувати їх фільософію, то прийдемо до рішучого заключення, що всіх цих трьох систем **"Держава є понад усе"** — іншими словами, одиниці чи автократи, або бюрократи вводить засади, що одиниця (а це член даного суспільства) має жертвувати всі приватні права, привілеї й інтереси в користь держави. Тут роля не грає життя горожанина, але життя держави чи системи. Горожанин є тільки одною звичайною річчю до вдержання такої системи. А-ле з тих всіх кличів, у згаданих системах, "Держава понад усе", є тільки таємничим услом економічної користи і життя для певних одиниць, автократів, як рівнож і плютократів.

З третої сторони не мусимо забувати і стару фінансову систему яка по цілому світу доживає своїх посідних днів. І ця стара фінансова система, яка зберігає права тільки для автократів (одиниць) і плютократів (фінансістів), де під покривкою демократії грає таку саму ролю як і нові інші системи, які маємо в европейських державах.

П: — Після наших дискусій через кілька вечерів я приходжу, сусідо, ось до цього заключення, що "С. К." є одною з найкращих системів, яка відповідає вимогам суспільства. Тут нарід не стає невільником держави, як це буває нібито в демократичних фінансових, або нових европейських системах, а навпаки. Держава в "С. К." системі старається захищати інтереси суспільства, народу.—

Від себе скажу сусідо, що людина надто була б негуманною коли не попирала б такої системи як "С. К.".

К: — Ну, ґратулюю, сусідо, що Ви прийшли до того заключення. Ми за всяку ціну мусимо попирати "С. К." систему, яка не тільки зберігатиме наші інтереси як горожанів, але дасть нам та нашому поколінню ту майбутність і забезпечення життя, а найголовніше за все, "Економічну Волю"!

Історія доказує кілько то століть пройшло, кілько людського життя пішло нім здобули люди Волю Віри, Політичну волю, а кілько минуло часу і мине нім здобудуть економічну волю.

Тому, дорогий сусідо, не тратьмо духа в новій економічній визвольній боротьбі, а стараймось один другому пояснювати, порадкувати, щоб в як найкоротший час зреалізувати цей так важний мент "Економічної Волі"!

П: — Думаю, що це вже пізна пора, я одно можу сказати, сусідо, від себе щирий спасибіг за Ваш труд і час. — Ви дали мені те зрозуміння, яке я не міг би був осягнути з наших інших часописів ані від жадних одиниць.

Однак, я дуже жалував би, як щоб на цім наші так цікаві сходини кінчались.

К: — Цілком ні, сусідо. — Є багато, а багато про що говорити, дискусувати й учитись, але треба час-від-часу сходитись та про ці проблеми радитись. Ось на приміp, — хиби теперішної фінансової системи, а це, як англійці звуть "Рекетірінг", (шахрайства). Тут можна говорити днями та наводити факти від яких волос дубом стояв би. А це важно є знати, бо всеж, коли побачимо більше чому світ нині так грізно поступає то скорше будемо старатись увести нову реформу, а це "С. К.".

П: — Так, гаразд, я цілком годжусь на Вашу пропозицію.— Ну добраніч! — Як будете мати час то колись зайдіть і будемо дискусувати про ті "Шахрайські Діла", які є в фінансовій системі.

К: — Добраніч, та дякую що Ви загостили.

П: — Добраніч!

Mr. Luchkovich's Reply to Jingo Patriotism

(Continued from Page 1)

two Ukrainians of a crime suggested that their depradation was a reflection of the character of the race from which they sprang. So far as the actual sentence of these two men was concerned— they got two years —I found no quarrel with the length thereof;but when the presiding judge went out of his way to hint that all Ukrainians were of this kind. I felt he was taking liberties that could only emanate from the vulgar ruffian and uncouth bully of the streets. Why indict a whole race because of the isolated action of a couple of individuals? There is good and bad in all races and the law of averages is no worse in one type of people than in another. When two Ukrainians commit a crime that does not necessarily mean that all Ukrainians are criminals. And yet that is the only inference that can be drawn from the uncalled—for verdict of the said judge. 'I DO NOT KNOW THE METHOD OF DRAWING UP AN INDICTMENT AGAINST A WHOLE PEOPLE', said Edmund Burke, 'I REALLY THINK, THAT FOR WISE MEN THIS IS NOT JUDICIOUS; FOR SOBER MEN, NOT DECENT; FOR MINDS TINCTURED WITH HUMANITY, NOT MILD AND MERCIFUL.' And yet every time a crime is committed the race from which the criminal springs is immediately held up to scorn by some super-patriot who ought to know better. If an alien is brought up for theft the hue and cry is at once raised that all foreigners are robbers; if a foreigner beats his wife then all aliens are wife-beaters; if a New Canadian kills a human being then all New-Canadians are murderers; and so on ad infinitum.

"Some time ago a Canadian of Anglo-Saxon origin was indicted for a series of heinous crimes, includidng incest and buggary. Would we be so base as to indict the whole Canadian people because of the depraved morality of a single individual? Of course not; and on this premise every senaible person should agree that when one Ukrainian commits a crime it is neither -judicious, decent, mild or merciful to suggest that 500,000 Canadian - Ukrainians are criminals. If one foreigner is inclined towards uncleanliness and a taste for food with strong odors it does not follow that all aliens are dirty and garlic-smelling; if one alien possesses undesirable qualities it is not proof that all foreigners are or should be unpreferred. There is no justice in making the exception the rule especially when statistics have shown that there is less crime among the foreigners than the native-born, and scientific investigations have proved that there is no such thing as the superiority of one race over that of another. Some races, to be sure, are more advanced than others; but when one considers how various civilizations have risen and fallen, it only lends force to the argument that the backward people of to-day may become the leading people of to-morrow.

"Why should the Lloyds, the Wilsons and the Davidsons force the foreigners to do the things which they would not, could not, or do not do themselves? Why do they persist in regarding as a sin in others what they consider a virtue in themselves? Is there to be a double standard in this country, one for the so-called foreigners, and another for the native-born? Can we honestly expect Ivan Ivanovich to sprout angelic wings and flit about with a harp in one hand and a white lily in the other, while John Jones is allowed to flagrantly sin and break the with impunity? Crime should be just as unpardonable in the one as it is in the other but there is this difference, however that when it is committed by Ivan it makes great newspaper headlines, but when perpertrated by John it is relegated to some unnoticeable corner.

"Donna Davidson considers all aliens as potential criminals. 'THE FOREIGNERS', she says, 'HAVE BROUGHT TO CANADA THEIR BACKGROUND OF GANGSTER ORGANIZATIONS AND RACKETEERING, MIXED AND LOWERED CULTURAL STANDARDS, MIXED and LOWERED MORAL STANDARDS.' Mrs. Davidson thinks that the aliens have nothing more to offer Canada than crime; and yet odious as crime is to her she unwittingly commits the greatest of crimes herself by setting race against race the way she does in her article. I once made the statement in the House of Commons" said Mr. Luchkovich, "that if the Communists were guilty of seditious utterances against constituted authority, then Bishop Lloyd was as equally guilty in setting up race aganst race in Canada. That statement holds as well against Donna Davidson.

"The wonder of the whole situation lies not in the frequency of criminal cases among the foreigners, but rather in the scarcity. Crimes, we are told, proceed from reasons of poverty. Paradoxically, however, a great proportion of crime is committed by our so-called IDLE RICH. The poverty that exists among the aliens is not due to any inherent lack of thrift or industry, but rather because in the keen competition for jobs the foreigner stands a slim chance against the native-born. In the matter of preference JONES has it all over IVANOVICH every time; and in the CIVIL SERVICE the SKIs, the CHUCKs and the ICHs are conspicuous by their absence. No matter what their merits may be the aliens are relegated to positions of inferiority; and it is only when their high abilities are absolutely indispensible that they are given any kind of an opportunity at all. If these maligners and defamers could only put themselves in the foreigners' place temporalily, they could then be able to visualize the hopeless despair, the suppressed desire of the alien to walk with dignity and fit into the body politic honorably and manfully, the cruel pain of his thwarted effort to take part in the industrial, commercial and cultural life of the country and the spiritual hell resultant from failure to participate therein, it would enable these defamers to realize more clearly not only the tragedy but also the great injustice of the situation. For the hypothetical, if not actual, experience gained therefrom would inevitably bring about a spiritual metamorphosis or change in the maligners that would temper all their future remarks with a more judicious, decent, mild and merciful character.

"One thing that Bishop Llyod, Judge Wilson and Mrs Davodson should understand is that the 500,000 Ukrainians who live in Canada are here to stay. When they came to this country they knew they were to assume responsibilities as well as to accept benefits; and they have measured up to expectations. The Ukrainians have their quota of faults as well as virtues. They work hard and they play hard; and if the odd Uke strays occasionally from the narrow path why brand the whole race because of the error of a single member? It is true that a great percentage of our citizens come from a Continent that for countless centuries has been embroiled in war and racial dissension; but I believe that the fault lies in the system under which Europeans have been brought up rather than in the people themselves, who, in my way of thinking, have merely become dupes of a vicious war psychology or propaganda. But in Canada there is no reason why the hate and the blindness and the errorpropagated by the above triad should be allowed to strifle the natural impulse of ordinary Canadians to seek truth and live in harmony with their fellow citizens. When one realizes now essentially alike are all the people in this country, how similar their joys, their cares, their longings, their lives, when one learns how universal is the decency, the honesty and the worthiness of the average Canadian citizen, then one feels how criminally offensive is the propaganda of our Lloyds, Wilsons and Davidsons.

"What point, for instance, is there in Donna Davidson's saying: 'WHAT IGNORANT IMMIGRANTS CAN DO POLITICALLY IS EVIDENCED ONLY TOO WELL IN ALBERTA. THEIR PRACTICALLY SOLID VOTE, ADDED TO THE IRRESPONSIBLE ELEMENT AMONG OUR OWN PEOPLE, CAN CREATE A PROBLEM, AND DOES. WE DROVE SEVENTY MILES TO VOTE IN THE ELECTION THAT BROUGHT IN THE ABERHART GOVERNMENT, AND THROUGH THE UKRAINIAN DISTRICT EVERY POLLING PLACE HAD ITS CROWD OF THEM WITH THEIR HANDS OUT FOR MORE AND MORE. THERE IS PATHOS ABOUT THEIR GROSS MATERIALISM, BUT THEREIN IS ANOTHER PROOF THAT OUR WAYS ARE UNSUITED TO THEM.' To me this is nothing but a dastardly bit of inconsistent propaganda, pointing out as a sin in the Ukrainian what is supposed to be a virtue in the native-born. Everybody knows that the Anglo-Saxon voter outdid the foreigner in his vote for Social Credit', said the former U.F.A. M.P., 'and yet the alien born Ivan is regarded as a gross materialist by doing so while the native-born John is merely skimmed over as a misled idealist. Why the vicious discrimination? Are we to understand that while the alien greedily hoped for a $25.00 hand-out the English speaking voters simply voted for a change? If she thinks so then she is the only one that entertains such a naive idea. For the truth of the situation is that voters of all nationalities were actuated by the same mixed motives of economic change and dividends, and they were all in the same boat. Mrs. Davidson evidently does not care for logic; her chief purpose clearly appears to be to make goats out of the Ukrainians.

"Mrs. Davidson would be well advised to look to the mote in her own eye; for the aliens are quite capable of finding their own way out without her clumsy bungling, as regards the Ukrainians, they are slowly but surely accrediting themselves in all walks of Canadian economic, political and cultural life; and notwithstanding what Mrs. Davidson may say to the contrary they will take an horoned place in the life of this country. The Ukrainians must realize, however, that eternal vigilance is the price that they will have to pay for their success. Only the highest standards will avail them anything in the professions, the trades and the various businesses. To compete with the native-born the Uke will have to do something more than WELL; he will have to EXCELL. Defamers such as Mrs. Davidson will come and go but the Uke's vigilance will have to go on forever; for that is the only way he will ever be able to successfully hold his own and give the lie to the propaganda of his would-be traducers.

"All I have to say in conclusion is that Mrs. Davidson is to biased to be convincing. In her nervous desire to make the foreigner a goat she sacrifices truth and logic to vent her spleen which, for a lady, nature has endowed her with more than her goodly share. If the Ukrainian would only realize before it is too late that it is only by greater self-help,self-reliance, self-esteem and mutual cooperation that he will ever win in this unequal battle, he will have learned that this is the only way out of a difficult situation.' Mr Luchkovich said in conclusion. 'And once our moral, ethical, economic and cultural standards are properly elevated the would-be-defamers will be forced to eat their own words, which, being of a particularly vile nature, will bring about the ultimate demise of an obnoxious class of trouble-makers whose chief stock in trade is warping facts to suit preconceived ideas and causing unnecessary dissention among the peaceful elements of Canada."

ЗНЕСЕНО ДВО - ПРОЦЕНТОВИЙ ПОДАТОК В АЛБЕРТІ

На останній спеціяльній сесії в Алберті знесено 2-процентовий податок (сейлз текс). Ще від 10-го ц. м. вже не платиться цього податку, що неодного не раз був розлостив, коли забракло цента.

ГЮГІЛ ЗРЕЗИГНУВАВ

Міністер судівництва в албертійському уряді, Дж. В. Гюгіл, зрезигнував на бажання премієра Ейбергарта. Його місце заступає покищо премієр Ейбергарт, але сподіємось, що Вд. Л. Мейнард буде назначений на цю позицію. П-н Мейнард є тепер міністром муніціпальних справ.

НОВИЙ БОНДОВИЙ ПЛАН НА МЕТІ

Дістаємо відомості, що албертійський уряд має на меті новий план щодо виплачення бондів, котрий не буде опіратися на жадному новому отаксуванню ані нічім подібним.

Сказано, що уряд виповнить свої зобовязання вповні. — Що це за план подасться до відома загалу в близькій будучності. Сказано також, що є навіть можливості, що оригінальний процент знову останеться. Заходи робляться, щоб полагодити справу бондів якнайкраще.

Найкращої якости коріння для скорого вилічення різних недуг можете набути в
YEE YEE HERBS
10236 - 99 Street
EDMONTON -:- ALBERTA

—ТЕЛЕФОНИ—
Офісу 21313 Рез. 32514
S. A. G. BARNES
загальний агент від Ассекурацій — від огню, на життя, на випадки. й каліцтва, слабість й авта.
Продає бонди—дає поради в фінансових справах і т. і.
Офіс: 501-2-3 Agency Bldg.
10057 Jasper Avenue
EDMONTON -:- ALBERTA

Карта на передплату
Висилаючи передплату на цей часопис СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ виповніть цю карту й вашліть до:
THE SOCIAL CREDIT PUBLISHERS
10630 - 98 Street -:- Edmonton, Alberta
—або—
THE SOCIAL CREDIT PUBLISHERS
Box 117, Waskatenau, Alberta.

В залученню посилаю $1.00 як річну передплату на український часопис Суспільного Кредиту. Часопис прошу висилати на адресу:

Імя й назвиско ....

Пошта ...., Провінція ....

В. ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ.

Під осіннім небом

(Довінчення з попереднього числа)

Приїзд Романа наповнив нас непевністю. Ми зле грали наші ролі. Цілком зле. Чи не вміємо? Чи правдивих почувань не можна сховати? У ролі Лідії тільки було фальшу, що він зауважив це. І тому по кількох днях вона стала зимною до мене й оминала мене. Даремно чекав я її в садку на умовленому місці, вона не приходила... не могла? не хотіла? І хоча шукаю нагоди з нею побачитися сам на сам — не можу. Вона виминає мене вперто. І я думаю довести це до кінця так або так, бо положення моє стає щораз гірше.

Раз удалося мені зловити її в садку, коли вона була сама. Зривала квіти на стіл до вечері. Великі зелені галузки згиналися й падали повні розцвілих рож. Деякі губили листя, що падало наче кольоровий дощ на зелений травник, по якому вона ступала. Я підійшов і зачав їй помагати.

Осмагле лице її відбивається від тла ясних рож, жовтих та білих, які світять нам в очі. Ми овіяні їх запахом. Коли вона згинається, щоб відтяти галузку, беру її лагідно за руку. Наші погляди находяться, стрічаються. З першу очі її були ті самі, мені так добре відомі, уста відхилилися, наче хотіли пити филі почувань, що плили поміж нами — а котрим заборонено віддатися... Це лиш хвилю. Опісля опустила зір, рожі випали з рук — вона захилювалася й поглянувши на мене, сказала з болем, підчас коли уста її тремтіли: "Не можу довше. Зробіть раз кінець... Це мука."

"Їдьте зо мною..."

Вона задрожала. Вдихала в себе ці прості слова і повторювала їх кілька разів; я чув наче шепіт благаючих уст, а опісля голосніше зломаним голосом: "Якби це було кілька місяців тому... але тепер, якраз тепер, де я сподіюся дитини..." При останніх словах вона глянула з жалем на мене.

"Чому не від тебе? Від того єдиного, від якого хочу, до якого рветься ціла душа, ціле тіло й хоче частини твоєї..."

Я спустив голову. "Чи маю тепер тебе опустити? В ту хвилю?"

Мої слова падали поволи уривками, бо не міг більше говорити спокійно.

Мовчанка.

"І так ти їдеш, а я — я остану тут сама тепер... в тугою за тобою, з дитиною від нього..."

"Моя бідна Лідіє," сказав я дивно — смутним голосом... І плач потряс її цілим єством. Я взяв її під руки й запровадив до її покою.

На дворі лежали розкинені рожі й замикали скоро під вечір своє тонке листя, наче не хотіли більше слухати людського горя. Я прийшов до них, а мої муки вязалися тісно з горем мого серця, підчас коли дотикалися рож, теплих ще від її дотику...

Ще кілька хвилин... кілька барвних метеликів, що сідуть тут і там і... Ніколи я не числив їх так, ніколи не гладив так ніжно теплою думкою марної хвилі, що в ней росли крила і з першим подихом летіли в далечину. Ще кілька, кілька хвиль...

Ти прощаєшся, приятелю, але ти в своїм серцю вже давно розпрощався... Ти вирвав з твого серця все, що там всміхаючись осіло й що розіллялю филею по цілому тілі дивний запах солодощів... Перед собою бачиш мерців живих, від котрих хочеш втікти, але не можеш.

О, як багато міг би я Вам сказати, Лідіє, прощаючись з Вами! Ніжними словами замотав би я Вашу душу, а Ви витягали би до мене Ваші білі руки як до чогось, що Ви хочете, а не можете, досягнути; але не можу... я хочу скінчити Ваші й свої муки.

Роман і Лідія відпровадили мене аж до брами. Небо було вкрите густим туманом — лише на заході виломлювалася з мягких мас горбів розпалена червона куля, що позичала своє світло від заходячого сонця. Дрібний золотий пил блестів у млі і присипував обрій предметів.

Лідія всміхаючися подала мені руку. Я глянув в її очі. Вони зайшли тонкою поволокою смутку й стратили блеск. Чорні вінниці побільшали й здавалося мені, що там відкриваються безодні, в котрих все наше, все нам спільне западається — западається...

Я схилився скоро до її рук і не міг нічого сказати... "Прощайте" — "Бувайте здорові", крикнув Роман, як візок рушив з місця... Він стояв коло неї і взяв її під руку... Вона схилила голову і я бачив це, коли вихилювався з повозу. Вона кивала рукою...

Ми їхали осіннього вечора. Смуток лився з моєї душі, розпливався в повітрі, тяжів хмарою, повисши передімною. Осінні зорі вкрили небо. Я попав в задуму. Настань, світе! — крикнув Бог в розгарі творення. Я хочу світ палаючий в огні фарб... я хочу приссати зір мій до роскошів розбудженого життя, я хочу душу й тіло моє піддати хвилюванню невисказаних роскошів, я хочу змисли мої творчі — скупати в золоті раннього проміння! Настань, світе — крикнув Бог — у розгарі творчости...

Так Бог творив світ, безконечний простір світа, так душа його звучала тисячами труб, коли будував небо.

І мені так хотілося крикнути в розгарі, захваті творення — але я не міг... Бо світ, який я будував, розпався перед моїми очима. Осінні зорі світять, свідки всесвітньої краси — а я їду в непевну пітьму будучности.

Кілька місяців опісля одержав я лист від Романа з просьбою зараз заїхати до них, бо його жінка почувається дуже зле по дитині, яка їм народилася. Заки я приїхав до них — Лідія не жила...

Це вже було цілком під осінь, як ми стояли з Романом перед її свіжою могилою, обидва похилені, змучені горем і життям. І здається мені, що це тільки під осінь могло статися, тільки під осіннім небом. І смуток, який лежав в наших душах, найшов собі в осіннім настрою товарища й лише в цей спосіб приглушене життя в нашім тілі ставило гадкам смерти слабий опір...

Вертаючи з кладовища до дому, Роман стиснув мені руку й сказав тихим гореним голосом: Я знаю, знаю все. Вона мені розказала.

"Чи вона мене просила до себе перед смертю?", спитав я тихо.

"Вона і я."

"Ви?"

"Бо я її понад усе любив. Ви знаєте може, що це значить."

І ми стиснули собі мовчки руки і йшли до дому смутку, а кожний у своїм нутрі жалував потайки другого.

"Завчасна осінь" — похитав я головою.

"Завчасна як її смерть...", сказав він і похилився ще більше. На його скронях біліло волосся.

Маріясель, дня 20. жовтня, 1919 р.

ЩО КАЖУТЬ ПРОТИВНИКИ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ

Предсказують упадок переведених албертійських банкових актів

Сир Генрі Дрейтон, попередній міністер фінансів в Оттаві, каже, що контроля банків належить до домінії й ухвали лайсенсування є спробою відібрати її від домінії. А дальше кажуть, що всі канадійські зачартеровані банки візьмуть певну акцію так скоро, як вони перестудіюють згадані акти.

"Їм ця штука не вдасться", сказав Сир Генрі Дрейтон. "Вони хотять забрати домініяльні права", він сказав.

"Алберта потребує помочі від решти домінії й решта домінії має обов'язки супроти Алберти. Чому переведено цю ухвалу, я не розумію. Це відрубає Алберту від всякої помочі, яку Алберта могла дістати.

"Ці ухвали є пропонувані політикером, котрий не здає собі справи з якою силою він має до діла. — Ейбергарт показує, що він достаточно не роздумує —але цього ми могли сподіватись у виду інших ухвал, що він пропонував". — Ось так говорить Сир Генрі Дрейтон.

Торонто. — "Всі зачартеровані банки візьмуть певну акцію проти переведених ухвал в Алберті так скоро як їх репрезентанти перестудіюють лайсенсування банків, сказав тут визначний канадійський банкир.

"Це є велике й важне", він сказав, маючи на меті ухвалений акт предложений Вд. С. Ловом, провінціяльним скарбником. Цей "біл" вимагає, щоб кожний банковий менежер і його робітники вибирали лайсенси.

"Банки хотять спільно передискусувати цілу справу з кожної сторони заки подадуть свою відповідь. Певне є одне, що ані один банок не рішить справи самий, але що всі банки скажуть, буде приняте".

С. Г. Логан, президент "Кенедіян Бенк оф Комерс" і Кенедіян Бенкерз асосіашен, не хотів казати нічого про переведені акти.

С. Г. Карлісл, президент "Домініон Бенк оф Комерс", сказав, що всі банкирі в домінії добре розберуть справу заки візьмуть певні кроки.

"Одне можна запамятати від мене", він сказав, "що в моїй опінії канадійський загал не прийме згаданих ухвал ані за розумний крок ані за конструктивний".

Ось так висловлюються противники Суспільного Кредиту. А що люди кажуть прочитайте уважно ріжні резолюції й листи до уряду, до премієра Кінга й інших.

ДВА УРЯДНИКИ УСУНЕНО

Усунено з роботи два урядники з "сивіл сервіс", а це — І. В. Чепмена, котрий занимав позицію 19 років, як супервайзор таксування і Д. Сінклера, головного аккавтента в муніціпальнім департменті. Їм дано платню один місяць" наперед. Ці два урядники знають причину їхнього усунення.

6-ох НАПОМИНАНО АЛБЕРТІЙСЬКИМ СПІКЕРОМ

Підчас останньої короткої албертійської сесії спікер, Пітер Давсон, напоминав 6-ох послів в албертійській легіслятурі, що вони не можуть брати участи в кавкусі тому, що вони не підписали "заяви згоди" піддержувати Суспільно - Кредитовий Борд й експертів. Цих 6-ох послів були одинокі, що відмовились підписати "заяву згоди", всі інші підписали (це не включає опозиції). Згадані посли є: попередній міністер Чент, Кокрофт і С. Росс, а також — А. Л. Блю, С. А. Бараиз і А. Е. Мклелен.

Ці 6 послів підписали попередньо свою "заяву згоди" піддержувати Догласа.

ВЕТАСКВИН ПІДДЕРЖУЄ АЛБЕРТІЙСЬКІ УХВАЛИ

Суспільно-Кредитова група у Ветасквин у повні піддержує й годиться з ухвалами албертійського уряду щодо лайсенсування банків і т. д. Дж. А. Вінгблейд, посол на округу Ветасквін, гратулював премієрові Ейбергартові за його відвагу встати проти плютократичної фінансової сили.

"Найвище й найбільш конституційне право є воля людей," було сказано в резолюції.

ДАНДЮРАНТ РЕПРЕЗЕНТУВАТИМЕ КАНАДУ

Премієр Кінг проголосив, що старий політичний ветеран Сенатор Р. Дандюрант репрезентуватиме Канаду на зборах Ліги Народів, які відбудуться дня 13 вересня, ц.р. Сенатор Дандюрант є міністром у премієровім кабінеті без портфолію й провідником сенату. Він був головою багатьох зборів Ліги й він є добре познайомлений зо справами Ліги.

Разом із сенатором Дандюрантом їдуть також І. Л. Ілслей, Вд. Вінцент Мессі, др. В.А. Ріддел, канадський сталий представник до Ліги.

ФОРМИ ПРИОБІЩЯННЯ ЛЬОАЛЬНОСТІ

Поверх 200,000 синіх форм вислано по Алберті для підписання льоальности до Суспільного Кредиту. Кожного дня люди пишуть за цими формами, це показує, що загал сильно піддержує теперішний уряд і його роботу.

ЩЕ ОДИН УКРАЇНЕЦЬ ОДЕРЖАВ УРЯДОВУ ПОСАДУ

Довідуємося, що п. С. І. Квасниця, бувший принціпал Моркемб Гайскул, одержав урядову посаду з албертійським урядом. П-н Квасниця є учитель по професії, тепер заниматиме позицію асекураційного інспектора у східньо-північній частині Алберти.

Подають нам відомості, що п. Квасниця втратив школу в Моркемб через те, що він брав участь у політиці. Тамтейший шкільний борд виповів йому заняття на цій підставі. На суді п. Квасниця програв. П-н Квасниця отверто брав активну участь в Суспільному Кредитові й він поміг Вд. п. Фалові вийти за посла, котрий став міністром публичних праць, а за те постарався тепер про заняття для п. Квасниці.

Кілька шкіл старались дістати п. Квасницю за принціпала у послідних днях, але він вже не міг взяти жадної, бо має урядову позицію.

Бажаємо додати, що нігде не пробували тільки усувати учителів як в українських околицях. Помимо того, що в Моркемб загал є за Суспільним Кредитом, все таки, вони радніше хотіли бачити, щоб учитель не брав участи в канадійській політиці, але був "мертвою колодою". — Цей стан мусить бути змінений скорше чи пізніше.

РОБІТНИЧІ КЕМПИ ПОЗАПИРАНІ

Дванадцять робітничих кемпів запирто в провінції Алберти дня 31 липня, це домініяльним урядом. Це включати буде коло 750 робітників, котрі вже. не будуть одержувати помочі. Лише дві кемпі залишено для само допомоги, а це в Евінзбург і Бенйон коло Дромгелер.

В ОНТАРІЮ ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ВИБОРИ

Премієр Мічел Гепберн заявив на 12. серпня, ц.р., що він проголосить провінціяльні вибори в Онаріо у короткому часі. Є сподівання, що вибори відбудуться коло 19. жовтня.

Премієр Гепберн заниматиме сроге становище проти пропаганди Люїса під покришкою К.І.О. Він заявив, що жаден чужий вплив, чи сила, не буде керувати справами в його провінції. Премієр Гепберн є один із дуже активних й енергійних канадійських політиків, котрий робить все що можливо, щоб направити ситуацію в Онтаріо й він не терпить комуністів без огляду під якою покришкою вони не йшли б.

$500,000 ДЛЯ АЛБЕРТІЙСЬКОЇ ОЛИВИ

Головно кілька торонтонців рішили вложити $500,000 в оливяну індустрію в Торнер Вели в Алберті. Шість керниць будуть вертіти. Ця нова компанія під назвою "Бровн Ойл Корпорейшен", буде під управою Р. А. Бравна (старшого), президента Торнер Вели Роялтійс, др. Р. Дж. Меніона, попереднього міністра залізниць, і Мейджора-Дженерал Г. Г. Ґювза також із Торонта. П-н Меніон сказав, що ці гроші вложені людьми, котрі хотять ризикувати. Він також сказав, що шерів продавати не будеться.

— L. D. SNAYCHUK —
Artist, Painter, Decorator, Sign Writer
ПЕРЕБИРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ
МОЯ СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ
ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ І ТЕАТРІВ.
МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.
СОЛІДНА ПРАЦЯ — УМІРКОВАНА ЦІНА
106 Rudyk Block Edmonton, Alberta

НОВИЙ ПРОВІДНИК СУСПІЛЬНО-КРЕДИТОВЦІВ У МАНІТОБІ

Дня 12 серпня, в Давфіні, вибрано нового провідника суспільно-кредитовців у Манітобі. Цим провідником є Е. С. Роджерз, посол С.К. з округи Робліи. Він взяв місце попереднього провідника, д-ра Фокса, котрий мусів уступити з особистих причин. Др. Фокс був оскаржений за якусь там нелігальну операцію, яка сама-собою була малою справою, але всякі противники зробили з неї скалу, тому, що він суспільно-кредитовець, і др. Фокс хотяй збив оскарження, однак думав, що буде краще, коли проводирство перебере другий. В Манітобі є 5 суспільно-кредитових послів. Вони всі удобрили ухвали, які перевів албертійський уряд на недавній сесії.

ЕМІЛІЯ ЕРГАРТ

Ось і вже коло два місяці як загубилась славна англійська летунка, Емілія Ергарт, коли вона пробувала облетіти світ. Всякі спроби віднайти її не вдалися. Немає вже найменшої чутки ні здогаду деб вона могла бути. Всі сподівання на віднайдення її вже занехані.

І так — великі народи видають людей, що ризикують своїм життям для поступу. Не тому пускалась вона на облет, що не мала гарного життя, бо навпаки; але в кожної здорової нації є той порив, щоб здобувати дальше. Культурна нація ніколи не вдоволяється тим, що вже була вчера.

Коли в українського народу зродиться те бажання невпинного гону? Коли в українського народу зродиться бажання не щоб малпувати все за другими, але йти вперед? Іншими словами — коли український народ лічне дійсне життя?!

МАРКОНІ

Недавно помер славний винахідник радія — Марконі. Він винайшов радіо у 21-му році свойого життя й пустив його у практику кілька років пізніше. Цей славний винахідник дав світові радіо, що змінило майже все людське життя. Сьогодні загублені кораблі можуть давати сиґнали на тисячі миль, загублені літаки можуть бути віднайдені — а понад усе, радіові програми й новинки світа подається через радіо скорше як будьяким іншим способом.

Марконі був італієць. Вже довший час італійський уряд давав йому всю можливу поміч, щоб він дальше міг працювати по своїй лінії. Він помер у 63 році свойого життя.

С. Б. С. НЕ ПРИНИМАЄ ОГОЛОШЕНЬ ПРО НАПИТКИ

Ґубернатори "Канадійської Бродкестінґ Корпорації" на триднівній конференції рішили не принимати напиткових оголошень ні програм і задумують спинити такі оголошення на всіх менших приватних стаціях. — Це дійсно є добрий крок вперед.

БЕННЕТ ОСТАЄТЬСЯ

Останні вісти з оттавських політичних кол виявляють, що провідник консервативної партії, Р. Б. Беннет, дальше остається провідником так довго як здоровля на це позволить йому. Він твердить, що чується незвичайно добре хотяй вже має 67 років.

А дальше — доходять відомості, що п. Беннет готовить нову виборчу програму, а таку радикальну, що ще й комуністи підуть зичити в нього точок. Він певне заповідатиме революцію таки зараз, так скоро як виберуть його в силу.

Вд. п. Беннет вже почав обїздку по Канаді й буде в Едмонтоні за яких кілька тижнів.

УСУНЕНО З ПОЗИЦІЇ

Управителя албертійського відділу риболовства Р. Д. Рода, усунено з позиції міністром рільництва Вд. Д. Б. Маленом. Міністер подав причину цього усунення виразно, кажучи, що відділ риболовства був цілковито здесорганізуваний і знаходився у поганому стані. Р. Д. Тод занимав згадану позицію від 1 жовтня 1930 р. дотепер.

ПОЛІЦІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗВЕРНЕННЯ "БЛЕНКЕТІВ"

Брентфорд, Онт. 450 бленкетів на вартість $1,085, які належали до домінияльного уряду пропали з кінцем тижня, коли ветерани бувшої імперіяльної армії відбували свою конвенцію.

Шеф поліції, Гарі Стенлі, сказав, що бленкети забрані особами, котрі правдоподібно не уявляли собі серйозности такого поступку і він звернувся з просьбою, щоб звернули бленкети й ніхто за це не буде покараний.

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ЧЕЙМБЕР ПРОТИ БАНКОВИХ УХВАЛ

Едмонтонський Чеймбер оф Комерс також посилає різні телеграми до Мекензого Кінга, щоб він робив що з премієром Ейбергартом і з Суспільно-Кредитовим урядом, бо вони не хотять робити так як кажуть банки. Яку розвязку дає Едмонтонський Чеймбер оф Комерс покривдженому загалові в Алберті?! — Ніяку.

"ПІПЛЗ ЛІГ" ПРОТИ УХВАЛ В АЛБЕРТІ

Нова організація так звана "Піплз Ліг", зорганізувана рік тому з головною ціллю поборювати теперішний Суспільно-Кредитовий уряд в Алберті, постійно посилала телеграми до премієра Кінга в Оттаві, щоб він робив що з албертійським урядом. Ця ліга складається головно з адвокатів ріжних переконань і з інших людей, котрих їм вдалось загітувати, в цілі поборювати С.К. — Бо кожний знає, що ухвали С. К. уряду перешкоджують адвокатам дерти скіру з бідного загалу. Але, будьласка, яку розвязку дає "Піплз Ліг" для поліпшення грізного положення албертійського загалу? — Ніякої!

МУХИ БУДУТЬ ЛОВИТИ ХРОБАКІВ

"Треба злодія, щоб зловити злодія", твердить управа оттавського етемольогічного департменту. Щоб позбутися "кетерпілерз" і всякої іншої хробні в лейкгед дістрікті, два роди мушні, які живуть хробнею будуть розпущені там, щоб вони вичистили поле.

МАЄТОК РОКЕФЕЛЕРА РОСТЕ

$50,000,000 маєток, який лишив Вилям Рокефелер, брат недавно-померлого Джона Д. Рокефелера, зростає по $1,000,000 річно в користь його малих і ще ненароджених внуків. Після рахунків, коло 50 його внуків дістануть коло $75,000,000 коло 1950 р. Теперішня вартість маєтку є $83,713,889 після Дж. А. Блея.

Др. Йосиф Мегас
Оператор, Лікар, Акушер
і лічить венеричні недуги.
ЕКС-РЕЙ МАШИНИ.
10184a - 101 ST., EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24442

Др. Іван Лесик
дентист
403 - 4 Moser-Ryder Building,
101 Street
Edmonton -:- Alberta
Телефони
Офісу 27442 — Рез. 82502